

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 1068/2015
15.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ж.Б., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. В.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 118/15 од 29.05.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 277/15 (2011.) од 07.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Б., као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Пожаревцу К 118/15 од 29.05.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж 277/15 (2011.) од 07.08.2015. године, тако што Врховни касациони суд окр. Ж.Б., на основу члана 423. тачка 1. ЗКП

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

- да је као запослени у Привредном друштву „Т. и к. К.“ ДОО, у ком привредном друштву су запослени и приватни тужиоци А.С. и С.В., обојица из К., поступајући са умишљајем, јер је био свестан свог дела и хтео његово извршење, у писменом извештају о извршеном попису резервних делова и материјала, у магацинским просторима службе грејања и подстаницама, у разним топлификационим зонама, градске општине Костолац, који је саставио и потписао оптужени дана 19.08.2011. године и доставио га служби за топлификацију и климатизацију ПД „Т. и к. К.“ ДОО, дана 12.09.2011. године, а за који извештај су приватни тужиоци сазнали дана 16.09.2011. године, када им је исти саопштен, изнео низ неистина, којима је омаловажио част и углед приватних тужилаца, стављајући им на терет у наведеном извештају и то: да недостаје огромна количина материјала која је била на лагеру неколико дана пре него што је дошло до смене на челу службе грејања, а да се то буквално дешавало петнаестак дана пре него што су смењени приватни тужиоци С.В. са места водећег инжењера

службе и А.С., као пословођа службе грејања, да у постаници ламела „А“, недостаје преко 100 старих вентила разних димензија да у подстаници „Трг братства и јединства (3)“, недостаје преко 50 старих вентила, разних димензија, да у подстаници Цвијићева недостаје 15 нових циркулационих пумпи разних димензија, преко 50 нових хватача нечистоће разних димензија и 32 хватача нечистоће који су били ту ускладиштени, да у подстаници „ТПС-18“, недостаје пет нових и пет старих циркулационих пумпи, да у магацину у „Ул. 8. марта“, недостаје преко 50 литара антикорозивне фарбе, преко 30 прирубница (фланшмни), разних димензија, да је у кругу дежурне службе грејања у периоду септембар 2010. до почетка лета 2011. године нестало преко 30 тона старих отпадних цеви, као и измењивачи топлоте који су замењени у подстаницама дечијих вртића и подстанице „М-3“, који су замењени новим, а стари продати својеволно без консултације и одобрења пословодства, директора за производњу електричне енергије, да је тај материјал продат у старо гвожђе, да су приватни тужиоци новац од те продаје поделили међусобно, да се приватни тужиоци нису либили да отпадно гвожђе продају ту пред радницима, слободно се погађајући са откупљивачем секундарних сировина и да новац ставе у свој џеп, што ће да потврди сваки радник који је запослен у служби, да на линији која се радила 2010. године, од „Беско насеље“ до полицијске станице где паралелно иду две цеви, дужински 1600 метара, сада не постоји ни један метар те цеви да те извађене цеви нису однешене на ТЕКО-а, на плац где се лагерује тај отпадни материјал, те да само до те линије која је извођена са тог потеза сигурно има преко 40 тона отпадног гвожђа, да су послови који су сада додељени приватном тужиоцу А.С. нарочито подложни малверзацијама, те је у наведеном извештају још оптужени напоменуо да су малверзације приватних тужилаца толико велике да превазилазе смисао њиховог опстанка у служби грејања, а и у било којем сектору „привредног друштва“, који је на било који начин везан за послове осетљиве и поверљиве природе,

- чиме би извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Обавезују се приватни тужиоци А.С. и С.В. да, сходно члану 265. став 3. ЗКП, солидарно накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини првостепени суд одлучити посебним решењем.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожреву К 118/15 од 29.05.2015. године окр. Ж.Б. оглашен је кривим због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а ако не плати новчану казну у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 4.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о трошковима поступка приватних тужилаца и њиховог заједничког пуномоћника који падају на терет окривљеног суд накнадно одлучити посебним решењем.

Одлучујући о жалбама окривљеног и његовог браниоца, Виши суд у Пожреву је пресудом Кж 277/15 (2011.) од 07.08.2015. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. В.М. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело из члана 170. став 1. КЗ.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.Б. је основан.

Бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео је због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, не опредељујући, при томе, конкретну повреду закона, међутим, из образложења захтева и навода да у изреци пресуде и образложењу није наведено у чему се огледа омаловажавање приватних тужилаца, што представља битан елемент бића кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, произилази да бранилац захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда основано бранилац у поднетом захтеву указује да је правноснажним пресудама против којих је захтев поднет повређен закон на штету окривљеног по питању да ли је дело за које је окривљени оглашен кривим и осуђен кривично дело.

Наиме, заштитни објекат код кривичног дела увреде је част, као скуп свих вредности неког лица (интелектуалних, карактерних, моралних, физичких и других особина и вредности) и углед, као одраз тих вредности у друштву, па радњу извршења кривичног дела увреда из члана 170. КЗ представља свако поступање којим се напада било која од тих вредности, њиховим порицањем, омаловажавањем или потцењивањем, којима радњама се у суштини изражава непоштовање или понижававање достојанства личности. При томе, карактер тих радњи као увредљивих, цени се са становишта опште усвојених друштвених ставова и мерила.

Сходно томе, погрешно је становиште нижестепених судова да радње окривљеног описане у изреци првостепене пресуде имају обележје кривичног дела увреда. Окривљени је сачинио писмени извештај о извршеном попису резервних делова и материјала у коме је изнео тренутно стање у магацинима и чињеницу да нема евиденције унетог и изнетог материјала, резервних делова Писмени извештај окривљеног потврдио је и радни тим који је оформио директор ПОД ТЕ-КО К. извештајем број 2842 од 20.09.2011. године, који није ништа оспорио из извештаја окривљеног, већ управо потврдио да у магацину грејања и

подстаницама није вођена евиденција унетих и изнетих резервних делова, материјала и половних делова.

Из наведеног не произилази да је окривљени изнео неистину о приватним тужиоцима, а посебно да је то учинио омаловажавањем части и угледа приватних тужилаца. Првостепени суд у изреци пресуде, осим што наводи да је окривљени предметним извештајем омаловажио част и углед, не наводи конкретно у чему се то огледа омаловажавање и повреда части и угледа приватних тужилаца, што представља битан елемент кривичног дела превара. У недостатку тог битног елемента кривичног дела, не постоји ни кривично дело, па основано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП. Како другостепени суд наведену повреду закона није отклонио већ је првостепену пресуду потврдио, то је иста повреда закона учињена и другостепеном пресудом.

Стога је Врховни касациони суд уважавањем захтева за заштиту законитости браниоца окр. Ж.Б., преиначио побијане пресуде и на основу члана 423. тачка 1. ЗКП, окр. Ж.Б. ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ.

Из изнетих разлога, на основу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП и члана 265. став 3. ЗКП, у погледу трошкова кривичног поступка, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**